

Kaimai Nombu and Social Situation in the Times of *Purananooru*

Dr. P. Anbarasi, Assistant Professor of Tamil, Thiagarajar College, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6748-6469>

DOI: 10.5281/zenodo.10511740

Abstract

Kaimai Nombu (Fasting of loyalty) has been practised by Tamil women from Sangam times. A woman who has lost her husband dies because of the fear that she will be neglected in society. It is very difficult to perform Kaimai Nombu because it is a way of expressing grief to her husband and it is considered high after the death of her husband in Tamil society of Sangam Times. In Tamil society, strict restrictions have been imposed on women who observe the fast. The woman is deprived of everything that makes her fair. Whatever matters add beauty, happiness and pleasure to that woman is rejected and made to live without any interest in life. Due to the social setup in ancient times, women were also economically powerless. In ancient warrior societies, like Tamils, men were less numerous than women. So, there were more restrictions on women. Nowadays, when women are also educated and economically advanced, there is not much difference between male and female lives. Hence, widows are not subjugated in such a way the Kaimai Nombu does. The Indian Government after Independence has abolished many human rights-related issues for the sake of women. All of these have contributed to the development of women and the practice of Kaimai Nombu has decreased.

Keywords: Kaimai Nombu, Social Situation, *Purananooru*.

References

- [1] Avai. S. Duraisamy Pillai. *Purananooru Part I*. Thirunelveli Theninthiya Saiva Sithantha Noor Pathipu Kalagam, Chennai - 600001, 1964.
- [2] Balasubramanian, G.V. (U.A.). *Purananooru*. New Century Book House(B) Ltd, Chennai, Third Edition, 2007.
- [3] Perumal, A.K. *Pengal Thukilurinthal Pertandam Aliyatho*. New Century Book House(P)Lit, Chennai, First Edition, 2020.
- [4] G.Manikavasagan. Pathuppatu. Uma Pathipagam, Chennai - 600001, Dec. 2002.
- [5] Ramakrishnan, S. A Contemporary Tamil Dictionary of Kriya, Kriya Publishing House, Chennai, Second Edition, 2008.
- [6] Dr. C. Sethuraman. "Sanga Ilakiyangalil Kaimpengal." Thinnai. January 6, 2013. <http://tinyurl.com/ywky2fwv>

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

கைம்மை நோன்பும் புறநானூற்றுச் சமூகச் சூழலும்

முனைவர் ப. அன்பரசி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6748-6469>

DOI: 10.5281/zenodo.10511740

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கைம்மை நோன்பு பெண்களுக்கு உரியதாகப் புறநானூற்றில் அதிகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கணவனை இழந்த பெண் தான் சமூகத்தில் இழிநிலைக்கு ஆட்பட நேரிடும் என்ற பயத்தினாலும் கைம்மை நோன்பினை மேற்கொள்ளுதல் கடினம் என்பதாலும் கணவனைப் பிரிந்து வாழவேண்டிய நிலையில் ஏற்படும் மன வருத்தத்தினாலும் தான் உயர்வாக எண்ணப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் கணவன் இறந்தவுடன் தானும் இறந்துபட்டுள்ளாள். கைம்மை நோன்பினை மேற்கொண்ட பெண்களுக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடிய, மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய, இன்பத்தினை வழங்கக்கூடிய அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கை மீது விருப்பம் இல்லாது வாழ வைக்கப்பட்டுள்ளனர். புறநானூற்றுச் சமூகத்தில் கற்புடைமை என்ற கட்டுப்பாடும் கைம்மை நோன்பும் தவிர்க்க இயலாததாக இருந்துள்ளமையையும் அதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதாகவும் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: கைம்மை நோன்பு, சமூகச் சூழல், புறநானூறு.

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியற் களஞ்சியமாகத் திகழும் புறநானூற்றில் புரவலர்கள் முதல் இரவலர்கள் வரையிலான அரசர்கள், கலைஞர்கள், வீரர்கள், இளையர்கள் என சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களும் அவர்தம் மகளிரும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதில் ஆடவர்களின் வெற்றிச் சிறப்பும் பெருமித உணர்வும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று பெண்களுக்கான துயரமும் விதிமுறைகளும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் போர் நிறைந்த புறநானூற்றுச் சமூகத்தில் கற்புடைமை என்ற கட்டுப்பாடும் கைம்மை நோன்பும் தவிர்க்க இயலாததாக இருந்துள்ளமையையும் அதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதாகவும் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கைம்மை நோன்பு

கைம்மை என்பதன் வேர்ச்சொல் கைம் என்பதாகும். இது கையறு நிலை என்பதனை அடியாகக் கொண்டு பிறந்ததாகும். கையறு நிலை என்பது, வருந்திச் செயலற்று இருக்கும் நிலை. being helpless and distressed (கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 488). இதிலிருந்து

உருவான கைம்மை என்பதற்கு கணவனை இழந்து வாழும் நிலை (கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப. 487) என்று அகராதி விளக்கம் தருகிறது. இக்கொடிய கைம்மை நோன்பு பெண்ணுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிப்பதாகத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் இருந்துள்ளது. இது கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கு ஏற்பட்டதாகும். இதே போன்று மனைவியை இழந்த கணவனது வருத்தம் ஒரு பாடலில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கற்பும் மகளிர் சிந்தனையும்

தமிழ்ச்சமூகத்தில் கற்புடைமை வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பெண்ணுக்குப் பெருமை தரக்கூடியதாகக் கற்புடைமை சித்திரிக்கப்பட்டு கட்டுப்பாடாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஆடவன் தான் கற்புடையவளின் கணவனாக இருக்க விரும்பியுள்ளான் அதனையே சமுதாயமும் வலியுறுத்தியுள்ளது. இத்தகைய கணவனின் சிந்தனையை, செயிர்தீர் கற்பின் சேயிழை கணவ (புறநானூறு, பா. 3: 6) என்ற அடி குறிப்பிடுகின்றது. இத்தகைய கற்புடைய பெண் புதல்வரைப் பெறுதலை விரும்பியதை,

கடவுள் சான்ற கற்பின் சேயிழை

மடவோள் பயந்த மணிமருள் அவ்வாய்க்

கிண்கிணி புதல்வர் பொலிக (புறநானூறு, பா. 198: 3-5)

என்ற அடிகள் விவரிக்கின்றன. கணவன் இருக்கும் பொழுது கற்பிக்கப்பட்ட கற்புடைமை அவனது இறப்பிற்குப் பின்பு கைம்மை நோன்பாக உருப்பெறுகின்றது.

கைம்மை நோன்பில்லாது மகளிர் இறப்பு

கற்புடைமை வலியுறுத்தப்பட்ட சமூகத்தில் கணவன் இறந்த பின்பு அதனை நிலைநாட்டுவதும் முக்கியமான நிகழ்வாக இருந்துள்ளது. பெண்களும் தனது கற்புடைமையை நிலைநாட்ட முயன்றுள்ளனர். கைம்மை நோன்பு மேற்கொள்ளாது, போர் நடைபெற்ற, கணவன் இறந்த களத்திலேயே கணவனது மார்பினைச் சார்ந்து அவனது மகளிர் இறந்துள்ளதை,

களம் கொளற்கு உரியோர் இன்றி தெறுவர

உடன் வீழ்ந்தன்றால் அமரே பெண்டிரும்

பாசடகு மிசையார், பனிநீர் மூழ்கார்

மார்பகம் பொருந்தி ஆங்கு அமைந்தனரே (புறநானூறு, பா. 62: 12-15)

என்ற அடிகள் விவரிக்கின்றன. அதனையே பெண்களும் விரும்பியுள்ளனர்.

கைம்மை நோன்பும் அணிகலன் நீக்குதலும்

கணவனோடு வாழ்ந்த பெண்ணுக்கு மங்கல அணி உட்பட அணிகலன்களும் பூசுகுடுதலும் மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியதாகப் புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. கணவனை இழந்த அப்பெண் தனக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடிய இவ் அணிகலன்களை நீக்குதலைச் செய்துள்ளதை,

மெல் இயல் மகளிரும் இழை களைந்தனரே (புறநானூறு, பா. 224: 17) என்ற அடியும் வளையல்களை நீக்கியதை,

பைங்கழை பொதி களைந்தன்ன விளர்ப்பின்

வளைஇல் வறுங்கை ஓச்சி

இளையுள் ஒய்வலோ? கூறு நின் உரையே (புறநானூறு, பா. 253: 4-6)

என்ற அடிகளும் புலப்படுத்துகின்றன.

கூந்தல் களைதலும் அல்லி அரிசி உணவும்

பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடியவற்றுள் அவர்களது கூந்தல் இன்றியமையாதது ஆகும். கணவனை இழந்த பெண்கள் தங்களது கூந்தலைக் களைந்துள்ளனர். அணிகலன்களை நீக்கியுள்ளனர். சுவையற்ற அல்லி அரிசி உணவை உண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். இதனை,

கூந்தல் கொய்து, குறுந்தொடி நீக்கி

அல்லி உணவின் மனைவியொடு, இனியே

புல்லென்றனையால் – வளம்கெழு திருநகர்

வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை

தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே (புறநானூறு, பா. 250: 4-9)

என்ற அடிகள் சுட்டுகின்றன. பெண்ணுக்கு அழகு சேர்க்கும் அணிகலன்களும் இன்பத்தினை அளிக்கக்கூடிய சுவையான உணவும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை அவளே ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை இருந்துள்ளது.

மனைவியின் முக்கியமான கடமை

கணவனை இழந்த பெண்ணுக்கான முக்கியமான கடமையாக நடுகல் வழிபாடு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. கணவன் இறந்தபின்பு அவனது மனைவி சிறிய அளவான இடத்தினைத் தூய்மை செய்து, பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி, கண்ணீர் சிந்தி, விண்ணுலகில் இருக்கும் அவனுக்கு உணவிட விரும்பியதை,

அடங்கிய கற்பின், ஆய்நுதல் மடந்தை

உயர்நிலை உலகம் அவன் புக... வரி

நீறு ஆடு சுளகின் சீறிடம் நீக்கி

மெழுகும், ஆப்பி கண் கலுழ் நீரானே (புறநானூறு, பா. 249: 10. 14)

என்ற அடிகள் தெளிவிக்கின்றன.

கைம்மை நோன்பிற்கான கட்டுப்பாடும் உடன்கட்டை ஏறத்துணிதலும்

கணவனை இழந்த பெண் கைம்மை நோன்பு மேற்கொள்வதை விரும்பாமல் உள்ளாள். ஒப்பனை நீக்கம், உணவு நீக்கம், பழக்க நீக்கம் என்ற கைம்மைத் துன்பத்தின் மூன்று நிலைகள் காணப்படுகின்றன (முனைவர் சி.சேதுராமன்). கைம்மை மகளிர்க்கு நெய் கலக்காத கீரை

இடையிடையே பயின்ற சோற்றினை, எள்ளுத்துவையல் புளி சேர்த்துச் சமைத்த வேளைக் கீரையுடன் உணவாகக் கொடுத்துள்ளனர். மேலும், பருக்கைக் கற்கள் அமைந்த படுக்கையின் மீது பாயின்றி துயிலப் பழக்கியுள்ளனர். இத்தகைய கைம்மை நோன்பினை வெறுத்த பெண் உடன்கட்டை ஏறத்துணிவதை,

அணில் வரிக் கொடுங்காய் வாள் போழ்ந்திட்ட

காழ்போல் நல்விளர் நறுநெய் தீண்டாது

அடை இடைக் கிடந்த கைபிழி பண்டம்

வெள் எட் சாந்தொடு புளிப்பெய்து அட்ட

வேளை வெந்தை, வல்சி ஆக

பரற்பெய் பள்ளிப்பாய் இன்று வதியும்

உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம் மாதோ! (புறநானூறு, பா. 246: 4-10)

என்ற அடிகள் விவரிக்கின்றன. இறந்த கணவனுக்குரிய சிறிய இடத்தினை மெழுகி தருப்பைப்புல் பரப்பி அதன்மேல் இனிய சிறிய அளவான பிண்டத்தினை வைத்து மனைவி இறுதிக்கடன் செய்வதை,

பிடி அடி அன்ன சிறு வழி மெழுகி

தன் அமர் காதலி புல் மேல் வைத்த

இன் சிறுபிண்டம் யாங்கு உண்டனன்கொல் (புறநானூறு, பா. 234: 2-5)

என்ற அடிகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கைம்மை நோன்பினை வெறுத்து உடன்கட்டை ஏறுவதற்குரிய காரணங்களாக, விதவைகளுக்கு சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் மரியாதையும் நல்லவாழ்வும் கொடுக்கப்படாததால் சதி வழக்கம் உருவானது (பெண்கள் துகிலுரிந்தால் பேரண்டம் அழியாதோ, ப. 42) என்பது பொதுவான கருத்து.

பூதப்பாண்டியன் என்ற அரசனின் மனைவி நெருப்பில் சாடுவதற்கு உரிய காரணங்களில் விதவையாக இருக்க விருப்பமில்லை உன்பதும் ஒன்று. விதவைக்கு நல்ல அரிசிச்சோறு கிடைக்காது. நீர்விட்ட சோற்றைச் சாப்பிட வேண்டும். எள்ளும் புளியும் கலந்து கூட்டிய துணைக்கறி மட்டும்தான் பழைய சாதத்திற்குரியது. சரியான படுக்கை கிடையாது. இந்தக் காரணங்களும் உடன்கட்டை ஏறக்காரணம் என்கிறான் பாண்டிய அரசி (பெண்கள் துகிலுரிந்தால் பேரண்டம் அழியாதோ, ப. 42-43).

என்ற அடிகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்கைம்மை நோன்பினை வெறுத்து உடன்கட்டை ஏறுவதற்குரிய காரணங்களாக, விதவைகளுக்கு சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் மரியாதையும் நல்லவாழ்வும் கொடுக்கப்படாததால் சதி வழக்கம் உருவானது என்பது பொதுவான கருத்து. பூதப்பாண்டியன் என்ற அரசனின் மனைவி நெருப்பில் சாடுவதற்கு உரிய காரணங்களில் விதவையாக இருக்க விருப்பமில்லை உன்பதும் ஒன்று. விதவைக்கு நல்ல அரிசிச்சோறு கிடைக்காது. நீர்விட்ட சோற்றைச் சாப்பிட வேண்டும். எள்ளும் புளியும் கலந்து கூட்டிய

துணைக்கறி மட்டும்தான் பழைய சாதத்திற்குரியது. சரியான படுக்கை கிடையாது. இந்தக் காரணங்களும் உடன்கட்டை ஏறக்காரணம் என்கிறான் பாண்டிய அரசி.

முடிவுரை

கைம்மை நோன்பு பெண்களுக்கு உரியதாகப் புறநானூற்றில் அதிகமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. கணவனை இழந்த பெண் தான் சமூகத்தில் இழிநிலைக்கு ஆட்பட நேரிடும் என்ற பயத்தினாலும் கைம்மை நோன்பினை மேற்கொள்ளுதல் கடினம் என்பதாலும் கணவனைப் பிரிந்து வாழவேண்டிய நிலையில் ஏற்படும் மன வருத்தத்தினாலும் தான் உயர்வாக எண்ணப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் கணவன் இறந்தவுடன் தானும் இறந்துபட்டுள்ளாள். கைம்மை நோன்பினை மேற்கொண்ட பெண்களுக்கு மிகுந்த கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக்கூடிய, மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய, இன்பத்தினை வழங்கக்கூடிய அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டு வாழ்க்கை மீது விருப்பம் இல்லாது வாழ வைக்கப்பட்டுள்ளனர். பண்டைய காலத்தில் பெண்களுக்குப் கல்வி அறிவு குறைந்திருந்த காரணத்தினால், அவர்கள் பொருளாதாரத்திலும் பலம் அற்றவர்களாக இருந்துள்ளனர். பண்டைய போர்ச்சமூகத்தில் பெண்களை விட ஆண்கள் குறைவாக இருந்துள்ளனர். அதனால் பெண்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகம் இருந்துள்ளன. பெண்களும் கல்வி அறிவு பெற்று, பொருளாதாரத்தில் மேன்மை அடைந்துள்ள தற்காலத்தில் ஆண், பெண் விகிதத்திலும் பெரிதாக வேறுபாடு இல்லை. அதனால் விதவை மறுமணம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது. அரசின் ஒத்துழைப்பும் இதற்குக் காரணமாக உள்ளது. இவை அனைத்தும் பெண்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்து கைம்மை நோன்பு வழக்கம் குறைந்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அவ்வை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை. புறநானூறு முதல் தொகுதி. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூல் பதிப்புக் கழகம். சென்னை – 600001, 1964.
- [2] பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. (உ.ஆ.). புறநானூறு. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, மூன்றாம் அச்சு, 2007
- [3] பெருமாள், அ.கா. பெண்கள் துகிலுரிந்தால் பேரண்டம் அழியாதோ. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2020.
- [4] ஞா. மாணிக்கவாசகன். பத்துப்பாட்டு (மூலம் விளக்க உரையுடன்). உமா பதிப்பகம், சென்னை – 600 001, டிசம்பர் 2002.
- [5] ராமகிருஷ்ணன், எஸ். கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, கிரியா பதிப்பகம், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, 2008.
- [6] முனைவர் சி.சேதுராமன். “சங்க இலக்கியங்களில் கைம்பெண்கள்.” திண்ணை, ஜனவரி 6, 2013. <http://tinyurl.com/ywky2fwy>

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்
மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 3, Issue 2, November 2023

E-ISSN – 2583-715X

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.